

ماهیت به معنای عین ثابت‌هی موجودات، غیر از ماهیت به معنای حدّ وجود است که فیلسوفان به‌کار می‌برند.

شماره پرسش: ۱۵۱۳۴

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۱۲/۱۱ ۰۶:۴۷:۵۶

متن پرسش

با سلام: حضرت استاد بنده این سوال برام پیش اومد که می فرمایید وجود مطلق حق تعالی هست و وجود مطلق وقتی تجلی میکنه وجود متجلی میشه یعنی جعل به وجود تعلق میگیره و وجود افاضه میشه از حق تعالی به عبارت دیگر حکما فرمودن ماهیت نمیتونه تجلی وجود باشه چون هم سنخ وجود نیست... با این حال اهل عرفان ماهیات رو ظهور وجود میدونن این دو چطور جمع میشه؟ اینکه بگیم وقتی وجود ظهور میکنه اون تجلیات در هر موطن و مرتبه ای احکام خاص و آثار متفاوت میگیرن و ماهیت ایجاد میشه و این بالعرض هست بالاخره طبق این قاعده هم باید ماهیت ظهور وجود باشه حال اون که سنخیتی بین وجود و ماهیت نیست، مگر اینکه بگیم ماهیت رو اصلا قوه خیال ما میسازه و اصلا این شکل ها و صور و محدودیت ها در خارج نیست، اینم با مبانی حکمی جور در نیامد و ارزش ادراکات زیر سوال میره و منتهی به سوفسطایی مسلکی میشه، بالاخره این ماهیات چطوری ایجاد میشه؟ به نظر من با یه واژه بالعرض گفتن مساله تموم نمیشه.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ماهیت به معنای عین ثابت‌هی موجودات، غیر از ماهیت به معنای حدّ وجود است که فیلسوفان به‌کار می‌برند. به نظر بنده بهترین راه حلّ را برای مشکلات فوق، عرفا با نظر به اعیان ثابت‌ه دارند از آن‌جهت که امکان، ذاتی اعیان ثابت‌ه است و خداوند با تجلی اسماء ممکن‌الوجود را، وجود می‌دهد. موفق باشید